

BUTLLETI

DE LA

“Institució Catalana d'Història Natural”

2.ª SÈRIE :: BARCELONA, JUNY 1930 :: VOL. X-NÚMS. 6

SECCIÓ OFICIAL

SESSIÓ CIENTÍFICA DEL 5 JUNY DE 1930

Presidència del Dr. Ricard ZARIQUIEV

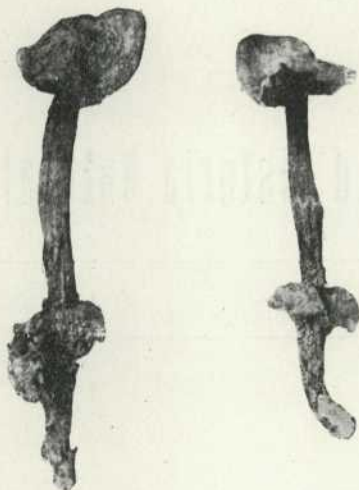
Presidènt

A les 18 hores 45 minuts, assistint-hi els membres senyors BATALLER, BOTEY, que actua de Secretari, CODINA, CHEVALIER, P. PUJULA, el senyor Presidènt obre la sessió.

El Secretari senyor ALVAREZ excusa l'assistència.

COMUNICACIONS VERBALS:

Una família nova per a la flora micològica peninsular.—El senyor CUATRECASAS comunica que el dia 25 de maig darrer, tot herboritzant per Castelldeféls en companyia del Sr. BOLÓS, trobaren a l'arena de les dunes i confonent-se amb el color de la mateixa, uns petits gasteromicets, resultant pertànyer a l'espècie *Gyrophragmium Delilei* Mont. (Saccardo, Syllg. Fung. vol. VIII p. 51), corresponent a la família *Podaxaceae*.

Són de 6 a 7 $\frac{1}{2}$ cm. de longitud total, amb un anell ample, a 1 $\frac{1}{2}$ -2 cm. de la base del pedicel, que té una petita volva a manera de còfia. El pedicel és escatós, estriat i té uns 4-5 cm. d'ample. El disc superior, rugós i apiculat és de 15 a 20 mm. d'ample, tenint en la part inferior les làmines, estretes i fines dividides d'uns 4 mm. de llargues. Les espores amiden de 4 a 5 μ de diàmetre. La distància que separa l'anell del disc és de 30 a 40 mil·límetres.

D'aquest gènere, caracteritzat per les làmines dividides, estretes i com penjades, així com la

família, no tinc notícia de què se n'hagi trobat encara enlloc de la Península.

Vegi's la fotografia.

Novetats himenopterològiques.—El senyor CODINA presenta cecídies i insectes de *Biorhiza pallida* v. *Codinae* Tav. i de *Neuroterus Codinae* Tav., cinipidocecidies noves de la comarca de Vic, aplegades pels germans VILARRUBIA en *Quercus* i descrites pel P. TAVARES, S. J., fent remarcar que després d'haver estudiat aquest especialista les col·leccions del Museu de Catalunya, considera aquesta col·lecció com la segona ibèrica, ço és, la més completa després de la pròpia.

Adhuc presenta el mateix membre dues remarcables espècies d'Escòlids: *Myzine hispanica* Dusmet, descrita fa poc de diferents províncies i de la qual tenim exemplars dels entorns de Barcelona i del Montseny, i *Myzine Andrei* Fert. de Can Tunis (Ciutat), únic ocalitat europea, aplegada per CABRERA, VII, 1898 i servada en la col. BOFILL dipositada a l'esmentat Museu.

Sobre crustacis fòssils de Catalunya.—Mn. BATALLER indica que el senyor VILA prepara una Nota sobre crustacis fòssils terciaris de Catalunya recollits especialment al miocènic dels voltants de Vilafranca.

TREBALLS ORIGINALS:

Dr. MII. J. R. BATALLER i M. GUERIN: Notes sobre el triàsic de Barcelona i Tarragona. —MII. LI. ROC-BERT: Notes geològiques de Terra Santa. —R. P. J. PUJOLA, S. J.: ¿Nutre el agua de fuente los renacuajos? I. Experi

mentació.—Dr. R. ZARIQUEY (fill): Formigues de Cadaqués (Girona), capturades en setembre de 1929. — Dr. R. JEANNEL: *Bathysciinae* nouveaux d'Espagne.

I no havent-hi més afers de què tractar, el senyor President alça la sessió a les 19 hores 45 minuts.

Notes sobre el triàsic de Barcelona i Tarragona

per

Mn. J. R. BATALLER i M. GUERIN

Amb ocasió de la reunió extraordinària de la Société Géologique de França a Barcelona fa més de 30 anys N'Artur BOFILL, gran geòleg català, va publicar una nota sobre el Tries amb *Ceratites* de l'estació d'Olesa (3), remarcant, segons apreciacions de MOJSISOVIC, que pertanyen les formes fòssils trobades al Muschelkalk probablement al nivell inferior i que la majoria, potser tots aquests *Ceratites* devien ésser espècies noves o almenys són indubtablement del tipus i apariència de les formes del Muschelkalk. Es difícil decidir, diu, si aquest Muschelkalk pertany a la formació germànica o a la formació mediterrània: una de les espècies comunicada recorda molt bé una forma del Muschelkalk inferior germànic: el *Ceratites Antecedens* Beyrich: entre les altres formes és impossible reconèixer relacions en alguna forma mediterrània coneguda. Dissortadament en aquestes capes de *Ceratites* no s'ha pogut descobrir materials en millor estat de conservació que pugui aportar més llum sobre aquesta qüestió teòrica tan interessant.

Nombrosos geòlegs estrangers han visitat el famós jaciment d'Olesa, arrebegant materials que es troben actualment als Museus d'Alemanya i principalment a Berlín, Tübingen i Frankfurt a Main.

En BOFILL donà prèviament en un altre treball (2) una esquemàtica descripció de les formes que recollí: en una diu que es pot estudiar el dibuix dels tabics, presenta poques i grosses costelles provistes de dues sèries de tubèrculs, una vers la sutura i l'altra prop del dors, essent aquests majors prop de dita regió, ço que succeeix també amb les costelles respectives que es van engruixint a mesura que al dors s'apropen. Presenta aiximateix al dors una quilla separada per dos solcs, un a cada part de la mateixa. El dibuix dels tabics no és complicat, reduïnt-se a tres fortes ondulacions bastant regulars. El seu diàmetre arriba quasi a un decímetre: refereix provisionalment aquesta a l'*Hungarites Pradoi* afí a *H. nodosus*. Altra espècie presenta major nombre de costelles: per tant apareixen més atapeïdes, essent menys robustos els tubèrculs. Altra, de petites dimensions, si bé presenta relativament menys costelles, té els tubèrculs molt sortints i no deu referir-se a individus joves de la primera forma citada.